ANUL VIII.—No. 2319 EDIȚIA A TREIA JOUI 21 SEPTEMBRIE 1895

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREÎ LUNÎ
și se plătesc tot-d'auna înainte:
In *Bucureștî* la Casa administrațieî
In *Județe* și *Streinătate* prin mandate poștale
Un an in Țară 30 Leî; in Streinătate 50 Leî
Șase lunî . . 15 „ „ „ 25 „
Treî lunî . . 8 „ „ „ 13 „

Un numĕr in streinătate 30 banî

MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuiŭ streîn în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
In *Bucureștî* și *Județe* se primesc *numaî la Administrație*
In *Streinătate*, direct la administrație și *la toate oficiele de publicitate*
Anunciurî la pag. IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III. . . . 2,— leî „
„ „ „ II. . . . 3,— „ „
Inserțiele și Reclamele 3 leî rîndul.

Un numĕr vechiŭ 30 Banî

ADMINISTRAȚIA
PASAG. BĂNCEÎ NAȚIONALE CASELE KARAGEORGEVICI

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAG. BĂNCEÎ NAȚIONALE CASELE KARAGEORGEVICI

Afacerea din Galațĭ

Podul peste Dunare

Acest pod reprezintă una din lucrările gigantice ale fineluî acestuî secol. Concepțiunea acesteî lucrări aparține Camereî liberale care, în 1885, a votat fondurile necesare pentru construcția acestuî pod, dar conservatoriî aŭ avut norocul de a'l putea începe în 1890, și de a'l termina în 1895.

Aceste zise în treacăt, este incontestabil că acest pod nu va uni numaî întreaga țara românească cu marea; el este menit a lega, într'un viitor foarte apropiat, întregul Occident cu extremul Orient, și tot tranzitul comercial nu se va maî face decât prin România.

Din nenorocire inaugurarea acestuî pod, cum a fost făcută, a micșurat și a întunecat strălucirea acesteî solemnitățî.

In adevĕr ce am vĕzut? — Un suveran sceptic, vanitos, înconjurat de niște slugarniciî politicianî, carî aŭ împins lingușirea până a compara pe pigmeul Carol cu marele Traian, ca și cum măreața figură a împĕratuluî roman nu ar fi străbătut *opt-spre-zece veacurî*, dacă nu zidea un pod peste Dunăre.

Rușine pentru lingușitori! — Indoită rușine pentru piticul de rege care permite să i se adreseze asemenea desgustătoare lingușirî!!

Dar voiŭ lăsa să vorbească *Monitorul Oficial*, pentru a convinge pe cetitorii acestuî ziar, că aprecierile mele asupra acesteî inaugurări nu sunt dictate de ura și de disprețul ce îmî inspiră acest suveran și servila șlahtă care mișue astă-zi împrejurul luî.

Extrag din discursul rostit de ministrul lucrărilor publice următoarele pasage, pe care mĕ voiŭ abține de a le califica:

Se apropie opt-spre-zece veacurî de când un mare Domn din apus a zidit podul sĕŭ de piatră ca să zĕmislească neamul românesc și să-șî scrie numele în cartea nemurireî. Astă-zî, Majestatea Ta, venit tot din apus, înfrângî pentru a doua oară, cu piatră și cu fier, falnicul fluviŭ, ca să asigurî pentru totdeauna pacinica propășire a regatuluî, pe care cu vitejie și cu înțelepciune l'aî întemeiat în acea vale pe care a zmuls'o barbarieî împĕratul Traian. Ast-fel se leagă firul întrerupt al istorieî și se amestecă, în admirația și recunoștința noastră, chipul luî **Traian întemeietorul** *cu al luî* **Carol reînvietorul**. *Și unul și altul* **viteji și biruitori în rezboae**, *și unul și altul marî și spornicî ziditorî de monumente,* **fala vremurilor lor.**

Ce dureroasă decepțiune pentru mine aceste cuvinte eșite din gura D-luî Const. Olănescu! — La școala fățarniculuî vulpoiŭ de la Golășeî ori-cine își pierde mândria, ori cine își întunecă conștiința!!

A compara pe uriașul Traian, *întemeietorul Romanismuluî* pe malurile Dunăreî cu un pitic strĕin de neamul nostru, constitue culmea lingușireî și a uneî complecte neștiințî a istorieî.

Traian a venit din apus, dar era *Roman*; — Carol a venit și el din apus, dar el este *Neamț*, descendinte al raseî Wizigoților și al Ostrogoților.

Nu o știe oare D. ministru al lucrărilor publice? — D. Const. Olănescu o știe, dar ministrul a trebuit să o uite un moment, pentru a putea striga — fără convingere și fără entuziasm — că *amestecă, în admirația și recunoștința sa* și a conservatorilor, *chipul luî Traian* **întemeietorul** *cu al luî Carol* **reînviĕtorul**.

Carol reînvietorul neamuluî nostru! — Ți-aî dat oare seamă, D-le Olănescu, de insulta ce aî aruncat asupra vitejilor noștri Domnî Românî, carî, cu o eroică bravură, aŭ luptat contra Ungurilor, contra Turcilor pentru apărarea naționalitățiî noastre?

Nimic nu a lipsit, Sire! — zice D. Const. Olănescu, terminînd nenorocitul săŭ discurs — *domnicî Majestățeî Tale. Aî cucerit neatârnarea și aî înființat regatul; aî înzestrat România cu drumurile de fier.*

Neatârnarea și regatul l'aŭ cucerit aceî zece miî de eroî căzuțî pe câmpiile Bulgarieî, iar nu Veneticul de Carol care a pretins defunctuluî Ion C. Brătianu să-i plătească vitejia braveî noastre armate cu venitul a douĕ-spre-zece din cele maî frumoase moșiî ale statuluî.

Iată cum se falșifică istoria; ca și cum așî zice că netrebnicul Milan Obrenovici a cucerit neatîrnarea și regatul Serbieî.

Dar nenorocită inspirație a avut D. ministru al lucrărilor publice cînd a zis suveranuluî săŭ *că el a înzestrat România cu drumurî de fier.* — Cum nŭ s'a gîndit D. Const. Olănescu la escrociî Strusberg și Ambron, protejațî de prințul Carol Hohenzollern, ale căror hoțiî maî multe generațiunî de contribuabilî trebue să muncească, pentru a le plăti? — In focul improvizăreî a uitat D-sa că *nu se vorbește de funie în casa unuî spînzurat.*

***

Concluzia acestuî articol este următoarea:

Maî bine făcea D. Const. Olănescu dacă tăcea.

Vorba e de argint, tăcerea e de aur!

Alex. V. Beldimanŭ.

Bată-l să-l bată!

Cuconul Lascar Catargiu n'a vrut să se dezmintă nicî de astă-dată. Trebuind să înlocuiască pe colonelul Capșa la prefectura polițieî; s'a gîndit 6 lunî de zile, și-a frămîntat rămășițele creerilor săî și, în sfîrșit a revenit la generalul Rasty.

Spuneam altă-dată că cuconul Lascăr, în halul în care l'a adus natura, nu maî cunoaște de cît pe ceî cîțî-va intimî cu care și-a mîncat amarul iar din noile generațiunî n'a făcut cunoștință de cît cu D. Deșliu și cu D. Costaforu.

Acest fapt l'am constatat în atîtea ocaziunî și așa se explică de ce administrațiunea țăreî e atît de detestabilă și de ce județele țipă sub exploatarea slujbașilor D-luî Catargiu.

Maî ales cu prefectura polițieî Bucureștilor a fost o adevărată halima. Cu nicî un preț și sub nicî un motiv președintele consiliuluî nu s'a putut învoi ca să numească un om tînăr, energic, capabil să conducă poliția, s'o reorganizeze și s'o pue pe acelaș picior cu marile polițiî europene. Cuconul Lascar a ținut să aibă la prefectură numaî devotațî de-aî săî fără să se maî preocupe de interesele serviciuluî și fără să înțeleagă că nu se face administrație serioasă cu generalul Rasty și cu colonelul Capșa.

Căcî întrebăm: pentru ce a fost înlocuit generalul Rasty la prefectura polițieî și pentru ce acuma să fie adus înapoî? Cîtă vreme D. Rasty a stat la poliție conservatoriî i-aŭ făcut vecinic imputărî, vecinic l'aŭ prezintat ca pe un prefect incapabil și vecinic aŭ cerut ca să fie înlocuit. In sfîrșit colonelul Rasty a fost înaintat general al jandarmilor și în locul săŭ a venit colonelul Capșa.

Acuma D. Rasty va reveni la poliție fiind-că Lascar Catargiu nu cunoaște pe nimenî maî departe. Dacă îl scoțî din cercul luî Rasty, Capșa, Deșliu și tistul Solomonescu, omul este străin și rămîne orfan la vîrsta de 76 de aniî trecuțî; așa dar, de vreme ce nu poate da poliția tistuluî și de vreme ce D. Deșliu are urîtul obiceiŭ să se ascundă la cazarma jandarmilor călărî cînd sînt turburărî în Bucureștî, era natural să revenim la generalul Rasty.

O ramolisment!

Dragoș

SATIRA ZILEI

Delaunay

A sosit în Bucurescî un mare scamator și transmițător de gîndurî anume Delaunay, care va da o serie de reprezentațiunî la teatrul Hugo

Cum a auzit de una ca asta cuconul Lascăr a trimis la dînsul pe tistul Solomonescu, rugîndu-l să treacă pe la minister pentru ca să-i dea cu ghiocul și să 'î ghicească de noroc.

Intre altele, Cuconul Lascăr ar vrea să știe:
1. Dacă Lahovaru nu-l sapă;
2. Dacă generalul Rasty o să fie numit prefect de poliție;
3 Dacă pe drum de ziuă îî cade dizolvare la așternut;
4. Dacă îî cade lăcrămî la alegerî;
5. Dacă temeiul i 'l ține Craiul de Ghindă;
6. Dacă o să facă un drum bun la Golășeî.

Cuconul Lascăr a declarat că dacă i'o ghici bine și după pofta inimiî, îî dă voie scamatoruluî să dea representație, iar dacă i'o da prost cu ghiocul îl expulzează.

Vax.

DIN CARNET

Rivalitatea intereselor

Pe cînd toată țara, sau maî corect, pe cînd cea maî mare parte a țăreî se bucură de facerea poduluî pe Dunăre singură Brăila stă tristă și dusă pe gîndurî fiind-că vede ruina splendoareî sale și relegarea eî la port de a doua mînă.

Iată cum se adeverește încă odată că rivalitatea intereselor este atît de mare în omenire în cît nicî o măsură orî cît de bună, orî cît de folositoare, nu poate mulțumi pe toată lumea.

Invențiunile cele maî salutariî aŭ întîmpinat cele maî marî împotrivirî: drumul de fier a revoltat pe cărăușî, pe birjarî și pe... boiî carî fug speriațî la ivirea trenuluî. Introducerea apeî prin orașe nemulțumește pe sachagiî; occidentalizarea țăreî a omorît o mulțime de industriî naționale înfloritoare pînă atuncî.

Este cunoscută și povestea olaruluî și a grădinaruluî carî vecinic nu se puteaŭ înțelege, fiind-că celuî d'întîiŭ îî trebuia soare pentru ca să i se usuce oalele, iar celuî d'al doilea îî trebuia ploaie pentru ca să'î crească zarzavaturile.

Maî nostimă încă este istoria negustoruluî care expedia din țară o corabie cu grîne și căruia îî venea din străinătate o corabie cu manufactură. Orî, fiind-că ambele corăbiî ereau cu pînze, bietul om nu maî știa ce să ceară de la D-zeŭ: să ceară vînt de la apus? n'ar fi putut pleca corabia cu grîne; să ceară vînt de la Nord? n'ar fi putut veni corabia cu manufactură.

In această situațiune ne găsim astă-zî cînd Brăila își vede și își prezice ruina față cu veselia inaugurăreî poduluî peste Dunăre.

Socotim, însă, că, dacă podul peste Dunăre va schimba linia traficuluî, Brăila încă ar putea lupta cu succes dacă guvernul ar acorda oa-re-carî avantagiî speciale localitățeî.

Aceia, însă, carî nu's de plîns sunt tocmaî exportatoriî. Aceștia aŭ să se instaleze la Constanța precum s'aŭ instalat la Brăila căcî pe dînșiî nu dorul de acest oraș îî ține acolo ci condițiunile maî favorabile pentru cîstig.

Dacă comerțul Brăileî are să decadă urmările le va suferi restul populațiuniî.

Memphis

Societățile noastre de asigurare

Nouî chipurî de a jefui publicul

După ce clienții societăților de asigurare sînt frustrațî chiar din ziua cînd se asigură, li se maî rezervă la lichidare o ultimă surprindere care întrece pe toate cele-l'alte.

Grupele de asociațiunî categoria I-a sînt ast-fel arañjate, ca termenul de lichidare să fie tot-d'a-una la unu Ianuarie, așa de ex.: dacă facî asigurarea în Septembre 1895, termenul de lichidare va fi la 1 Ianuarie 1905.

La 31 Decembre, adică cu o zi înainte de scadența polițelor, clienții sînt avizațî că li se acordă un termen pînă la ultima Martie ca să-șî prezinte actele, iar de la această dată pînă în Iunie saŭ în Iulie cînd se fac plățile, societățile calculează dobînda la fie-care asigurare.

Cu acest procedeŭ societățile de asigurare dețin baniî asiguraților, cîte 3—400000 leî, cîte o jumătate de an, și încasează un venit destul de însemnat din dobînzile ce produc aceste sume, căcî baniî asiguraților nu se fructifică de cît pînă la 1 Ianuarie.

Se întîmplă însă și foarte des că un asigurat a căruî poliță a expirat la un 1 Ianuarie oare-care, după ce și-a prezintat actele în cea maî perfectă regulă, să aibă nevoe de banî în Martie de ex. și cere să i se acorde un avans de 50 la sută din sumele pe care le-a depus el; atuncî societatea comite unul din cele maî marî abuzurî, căcî îî calculează o dobîndă de 8 la sută la baniî bietuluî asigurat, pe care societatea îî deține fără dobîndă, și aceasta pînă în Iunie saŭ Iulie, asupra banilor pe carî are să-î primească încă din Ianuarie.

Aceasta este o frustrare pe față, căcî după ce societatea incasează dobînda la sume ce nu maî sînt ale sale, silește pe asociațî să plătească tot eî dobînda pentru baniî lor, carî deja îî produc eî 5 saŭ 6 la sută.

Și dacă jefuirea s'ar opri numaî aicî, de sigur că tot nu ar fi nimic. Treptat, treptat vom da pe față și alte multe mijloace prin carî se abuzează de baniî și buna credință a publiculuî.

Scotocilă

? ? ? ?

Ce mĕsurî a luat D. ministru de finance contra comisiunilor de evaluare, pe termin de cincî anî, a veniturilor moșiilor, comisiunî care aŭ împins nerușinarea până a prețui venitul micilor moșiî ale sătenilor la 14 leî 50 banî pogonul?

Nu crede D. ministru de finance că această evaluare, pe lângă aceea făcută marelor proprietățî, constitue o rușinoasă despoiere a țăranilor?

Adevĕrat este că ordine formale aŭ fost date comisiunilor de a nu face nicî o scădere la evaluările proprietăților țăreneștî?

Voește oare D. ministru de finance a echilibra budgetul conservator cu vĕnzarea ultimeî zdrențe a țăranuluî?

Așteptăm un răspuns prin *Monitorul Oficial.*

Adevĕrul.

PRESA

Ziarul L'Indépendance Roumaine *publică în numărul săŭ din 19 Septembre relativ la inaugurarea poduluî de peste Dunăre un articol foarte cuminte asupra Preseî. Confratele nostru arată cît de puțin s'a făcut de guvern, față de presă, invitîndu-se numaî cîte-va ziare și povestește, în mod glumeț cu chipul cum ziarele străine aŭ fost invitate invitațiunî scrise* în limba romînă *și fără a-le da altă înlesnire de cît liberul parcurs pe liniile romîne.*

Maî arată cum autoritățile trebue să considere presa, cum căile ferate ar trebui să dea ziarelor libera comunicare pe liniile romîneștî și cum presa ar trebui să aibă acces tot așa de liber și pretutindenî, întocmaî ca și parchetul și poliția.

In această privință putem să cităm și noî cazul colonelului Capșa relativ la afacerea Filostrat. Poliția a comunicat preseî toate amănuntele plecăreî căpitanuluî Gorgăneanu, ca să pună mîna pe Filostrat. Cînd vestea a apărut, maî marii coloneluluî i-a făcuî observațiune asupra acesteî indiscrețiunî carî ar putea stavili prinderea fostuluî locotenent și deșteptul militar știțî pe cine s'a rezbunat? Tot pe bieții ziariștî, interzicîndu-le să maî ea informațiî de la poliție. Depinde dar de prostiea saŭ răul humor al cutăruia saŭ cutăruia pentru ca presa să fie lipsită, am putea zice, de un drept al eî.

Sĕ înțelege că iarăși sîntem complect de părerea confrateluî nostru cînd își exprimă părerea că pentru a face ca presa să fie respectată, trebue și ea, cea d'întîî să facă a se respecta corporațiunea gazetărească. Pentru aceasta trebue a se alcătui, pe lîngă societatea ziariștilor—un sindicat al preseî, al gazetelor, *care să repeezinte breasla ziarelor și care să ea în mînă interesele eî și morale și materiale. Și cîte nu sînt de făcut, afară bine înțeles de cîștigarea prestigiuluî și a prerogativelor de care azi, nu ne bucurăm? Nu aveam decît de citat cîte-va din nevoile care așteaptă a fi satisfăcute: eftinirea hîrtieî prin desființarea drepturilor vamale, care asigură monopolul scandalos a două fabricî neputincioase nicî de-a satisface publicul și nicî măcar de-a face parale; eftinirea transportuluî; organizarea publicitățeî astă-zî încăput pe mîna unor corsarî aî preseî și alte multe de tot și prea speciale și profesioniste ca să intereseze publicul.*

La apelul de grupare al confrateluî nostru, răspundem cu cea maî complectă adeziune și declarăm că orî cînd ne va găsi gata să-î dăm mînă de ajutor pentru reformarea și moralizarea preseî.

Const. Mille.

AFACEREA DIN GALAȚI

Corespondență specială a «Adevĕruluî»

— Ziua de 18 Septembre 1895 —

Ședința de noapte

Asistență mult maî numeroasă de cît la ședința de peste zi. Interesul și curiositatea generală par ațîțate.

Martoriî apărăriî la carî s'a renunțat se impacientează în nesiguranța dacă vor fi audiațî saŭ nu pînă în cele din urmă.

La 8 ore se deschide ședința.

Partea civilă

D. Ferrier, representantul luî Georgi, sprijinit de d. *Șerbescu,* cere să intervie în desbaterî.

D. Grădișteanu, propune ca să fie ascultat d-l Ferrier numaî în calitate de martor.

D. Disescu, crede că în nicî-o calitate d. Ferrier nu poate vorbi.

D. Președinte, luînd avisul primuluî procuror, admite să fie ascultat d. Ferrier ca martor, cu toată opunerea d-luî *Panu* care se teme că se va îngădui d-luî Ferrier să facă o pledoarie din depunerile sale de martor.

D. Ferrier— meșterul saŭ *maistrul* Ferrier, cum s'a exprimat D. Cornea traducînd termenul *maitre* — are cuvîntul.

Exprimîndu-se în limba franceză D-sa susține că Herman Șapira e singurul care a escrocat pe Georgi. I s'aŭ cerut, în adevăr, banî de către Brenning, *l'a cîștigat* acesta pe Georgi, dar nu se plînge în potrivă-î.

Sub nicî un cuvînt și sub nicî o formă Ressu și Robescu n'aŭ cerut banî luî Georgi care dacă ar fi fost întrebat la Paris, printr'o comisie rogatorie, ar fi fost fericit să poată declara acest lucru.

— Sînt autorizat — zice D. Ferrier — să declar din partea D-luî Georgi că păstrează o deosebită stimă pentru Domniî Ressu și Robescu și să afirm că nicî odată nu i-aŭ cerut vre-un ban.

După ce stăruie încă asupra vinovățieî luî Șapira, singurul care merită pușcăria și adresează laude magistratureî romîne, termină cerînd 50,000 de leî daune și despăgubirî civile în sumă de leî 10,000.

D. Șerbescu, după D. Ferrier, reprezintînd tot partea civilă, vorbește în sens identic și conchide făcînd aceeași cerere.

Rechizitorul

La orele 9, reprezintantul ministeruluî public își începe rechizitorul.

D. Lilovicî, spune că dacă îî va fi ușor să susțină și să dovedească faptele, îî e penibilă însă situațiunea în care se găsește de a acuza pe un fost prefect, pe un fost primar, doî foștî demnitarî și membri aî barouluî gălățean. Dar interesele superioare ale societățiî și morala publică atinse îl fac să treacă peste orî ce alte considerente și să-șî împlinească conștiincios datoria.

Felicită apoî pe d. judecător de instrucție Caracaș pentru modul inteligent cum a format ordonanțele sale împotriva inculpaților de azî, lucrare meritorie pe care Ressu și Robescu aŭ căutat s'o atace prin toate organele de publicitate. Prin încercarea această însă, inculpațiî n'aŭ făcut de cît să își agraveze situațiunea.

Convins de vinovăția luî Ressu și Robescu precum și a celor l'alțî doî inculpațî, arată cum Brenning, om inteligent, arogant și îndrăzneț, a reușit să se împrietenească și să lege tovărășie cu Robescu și cu Ressu, carî, avizî de cîstig n'aŭ ezitat să-î întindă mîna, profitînd și de necesitățile de îmbunătățire ce avea orașul.

Maî departe representantul ministeruluî public face pe scurt expunerea concesiuneî iluminatuluî și spune că și-a împărțit acuzarea în mod sistematic și de aceia va procede maî întîî la citirea actelor din dosar.

Un incident

D. G. Panu cere ca d. procuror, maî nainte de a citi vr'un act, să indice data anume și numărul pagineî dosaruluî pentru ca să poată răspunde apărarea — la rîndu-î — la fie-care punct.

D. Grădișteanu, declară că se unește cu d. Panu în privința aceasta.

D. Prim-procuror. — Cu d. Grădișteanu mă înțeleg și voî căuta să satisfac această cerere.

Foarte enervat d. Panu, adresîndu-se către d. președinte spune că înțelege foarte bine de ce se înțelege representantul ministeruluî public cu d. Grădișteanu, apărătorul luî Brenning. Cere însă ca apărarea întreagă să nu fie lipsită de dreptul eî.

D. Președinte roagă pe D. procuror să indice data și numărul actelor de carî se servește.

Dosarul

D. Prim-procuror procedează la citirea actelor din dosarul tribunaluluî pe care

le apropie de cele aflate în dosarele primăriei, pentru a documenta vinovăţia inculpaţilor Ressu şi Robescu. Cît pentru Brenning, crede că el nu poate trece ca mituitor din propriiĭ săĭ banĭ, ci este evident că a cerut banĭ de la Georgi în numele funcţionarilor publicĭ. Brenning e pasibil deci de art. 146 din codul penal.

D. Disescu.—De ce n'aţĭ dat în judecată şi pe Georgi?

D. Prim-procuror.— Pentru că Georgi e străin şi ar fi fost anevoie de dovedit vinovăţia sa. De altminterĭ Brenning e aci şi va avea să-şĭ dea seamă.

Maĭ departe dovedeşte existenţa relaţiunilor dintre Ressu şi Robescu. Insistă asupra faptuluĭ că Ressu a primit de la Brenning scrisoarea de acreditare către Georgi.

D. Cornea, întrerupînd, cere d-luĭ procuror să arate recepisa iscălită de Ressu pentru primirea scrisoriĭ, iar daca nu o are, în cazul acesta d. procuror să întrebuinţeze cuvîntul *probabilitate,* în loc de *evidenţă.*

Alt incident

Continuînd citirea scrisorilor schimbate între Brenning şi Georgi, relevează una prin care Georgi vesteşte pe Brenning că va trece prin Bucureşti, unde se va opri *cîte-va ceasurĭ.* Cu această ocazie doreşte să vadă pe Ressu, pe Robescu, pe consilieriĭ comunalĭ, pe miniştriĭ şi pe deputaţĭ.

Citirea acesteĭ pretenţiunĭ a luĭ Georgi provoacă ilaritatea generală, în care timp d. Ressu rîde în mod ostentativ.

D. Prim-procuror. — Rîzĭ, d-le Ressu!

D. Ressu. — Din potrivă, plîng că se poate găsi un magistrat care pe temeiul unor asemene acte să cheme la bara justiţieĭ pe nişte funcţionarĭ publicĭ. Ce funcţionar maĭ poate rămînea nebămuit şi neacuzat cu chipul acesta de procedare?

D. Procuror.—Veţĭ avea şi dovezĭ foarte serioase.

După ce D. Preşedinte pune capăt acestuĭ incident, ridică şedinţa anunţînd continuarea a doua zi la ora 1 p. m.

Galaţĭ, 19 Septembre 1895

Ziua a doua

Puţină lume şi în sală şi prin împrejurimĭ. Asistenţa aproape aceiaşĭ. Pînă la ora 1 p. m. însă sala se umple literalmente.

Prin curtea tribunaluluĭ şi prin camerile alăturate ale săleĭ de şedinţe, inculpaţiĭ se agită, consultă dosarele împreună cu avocaţiĭ lor. Ressu, care pînă erĭ părea stăpînit de o apatie neesplicabilă din partea luĭ, aşa că nu-şĭ dădea maĭ de loc grija să-şĭ studieze dosarul, să-şĭ adune probele, să-şĭ pregătească într'un cuvînt apărarea, astă-zĭ, din potrivă e escitat, încălzit, se uită în ochiĭ omuluĭ şi mereŭ îşĭ foiletează dosarul. Robescu păstrează aerul şi atitudinea sa de tot-d'auna.

In jurul celor-l'alţĭ doĭ inculpaţĭ paza e foarte puţin riguroasă. Şapira e surprinzător de arogant şi cinic. Brenning dimpotrivă pare că şi-a luat de seamă împrumutînd un aer pe care nicĭ o-dată nu l'a avut, el îndrăzneţul de altă-dată.

La ora 1 se începe şedinţa.

Continuarea rechizitoruluĭ

D. Prim-procuror, işĭ continuă rechizitorul făcînd o rectificare a celor spuse de d-sa aseară cu privire la data respingereĭ oferteĭ luĭ Georgi pentru iluminatul oraşuluĭ.

Abordînd partea de acuzaţiune ce priveste pe Şapira, spune cum inginerul Felix Martin, pe cînd se afla în Bucureştĭ a fost înconjurat de maĭ multe persoane carĭ-ĭ cereaŭ banĭ pentru a se înlesni trecerea concesiuneĭ iluminatuluĭ. Printre aceştia era Şapira şi un alt ovreĭ. Afirmă că Şapira a cerut luĭ Martin banĭ în numele funcţionarilor anume pentru primar. De asemenĭ a cerut şi Brenning, şi pentru a documenta aceasta, citeste o scrisoare a acestuia datată dela 2 Maĭ 1893 şi adresată luĭ Georgi precum şi răspunsul luĭ Georgi, unde e vorbă de comisionul de 50 000 leĭ.

D. Gradişteanu cere să se citească asemene acte în mod esact. Pe marginea aceleĭ scrisorĭ — spune d-sa — era scris: *pas pour vous bien entendu.* De alt-fel poate să fie o simplă omisiune a traducătoruluĭ.

D. preşedinte declară că la suspendarea şedinţeĭ va lua dispoziţiunile necesare pentru a se aduce actul în original.

D. Prim-procuror citeşte alte scrisorĭ în carĭ e vorba de mituirea luĭ *maître chanteur,* a primaruluĭ şi altor funcţionarĭ; de baniĭ oferiţĭ luĭ Şapira. Citeşte apoĭ declaraţiunile luĭ Şapira de la instrucţie, din carĭ conchide că Şapira n'avea convenţie cu Georgi. Ce a muncit Şapira ca să obţie 60,000 leĭ de la Georgi? Trecînd la confruntărĭ, citeşte declaraţia luĭ Martin de la instrucţie relativă la propunerile făcute acestuia la Bucureştĭ de Şapira şi Reisler şi de aci deduce neexistenţa convenţieĭ despre care n'a maĭ fost vorba după acordarea concesieĭ.

In urmă însă, D. procuror recunoaşte că ar fi existind un fel de convenţie între Georgi şi Şapira, dar e convins că a fost improvizată. După această convenţie, care poartă data de 2 Maiŭ 1893, Şapira era însărcinat cu funcţiunea de inspector al societăţiĭ de ecleraj. Intrebat Şapira la instrucţie cam ce inspecţie avea să facă, s'a zăpăcit atît în cît a declarat că era însărcinat să inspecteze *cecurile.*

Nu pentru serviciul ce avea de făcut Şapira ca funcţionar al societăţiĭ a cerut banĭ, ci pentru corumperea funcţionarilor publicĭ.

D. Disescu, cere să se precizeze în numele cuĭ a cerut parale Şapira: pentru primarul Poenaru, pentru deputaţĭ, pentru cine anume?

D. Prim-procuror declară că va preciza la replică.

D. Disescu, insistă să se precizeze chiar acum.

D. prim-procuror îşĭ continuă rechizitorul maĭ departe.

Pentru a dovedi că baniĭ daţĭ de Georgi luĭ Robescu şi Ressu aminteşte dejunul de la *Continental* din Capitală la care a luat parte şi maiorul Băjescu.

D. Băjescu care se află în sală declară că n'a fost la dejun.

D. Prim-procuror. — Era Brenning şi Georgi şi la acest dejun Robescu avea interes să vorbească în lipsa luĭ Arnould şi Martin despre aceĭ 20000 leĭ carĭ nu eraŭ destinaţĭ pentru desdaunarea antreprenoruluĭ, ci pentru a se trece extensiunea.

Baniĭ s'aŭ ridicat la 19 Septembre. Că eraŭ pentru Robescu şi Ressu rezultă din declaraţia luĭ Martin, după care Robescu a zis că baniĭ sînt pentru grec, care e încăpăţînat. Grecul era Ressu.

Baniĭ remişĭ luĭ Ressu şi Robescu

Aceştĭ banĭ aŭ fost remişĭ luĭ Robescu şi Ressu la 20 Septembre şi la 21, zi de sărbătoare, se fac o sumă de lucrărĭ pentru autorizarea extensiuniĭ.

Maĭ departe d. prim-procuror se serveşte de toate dovezile invocate în ordonanţa judeluĭ instructor, le comentează şi le clarifică, conchizînd că s'a dat din ceĭ 20.000 leĭ şi luĭ Alecu Pavel 3.000 ca să nu facă gură, crezînd inculpaţiĭ că ceĭ 2.000 de leĭ ce i se dăduse deja de companie pentru renunţarea luĭ nu-ĭ vor fi de ajuns.

Representantul ministeruluĭ spune apoĭ că din citirea actelor a dovedit în deajuns că Ressu, în calitate de primar, a cerut şi primit banĭ de la Brenning pentru un serviciŭ pe care era dator să-l facă în calitate de funcţionar; că Robescu a cerut ca particular banĭ în numele funcţionarilor publicĭ şi anume în numele luĭ Ressu cu care era înţeles şi că Brenning apare şi în această afacere amestecat fiind ca conrupător.

Extensiunea iluminatuluĭ

Cu privire la extensiunea iluminatuluĭ d. procuror spune că concesionarul iluminatuluĭ a fost încredinţat de un inginer al săŭ că va perde dacă nu va obţine încă 15 klm. de reţea pentru iluminat pe lingă ceĭ 50. Georgi face primărieĭ o cerere în acest sens şi primarul Poenaru aprobă prelungirea reţeleĭ încă cu 15 klm. carĭ se şi execută. Ressu urmînd luĭ Poenaru refuză recepţia celor 15 klm., făcînd din aceasta, zice d. prim-procuror, un mijloc de a scoate banĭ de la concesionar. Această acuzare de procuror şi-o sprijină pe maĭ multe scrisorĭ ale luĭ Brenning către Georgi precum şi pe declaraţia luĭ Martin că Brenning t-a spus că a dat 30.000 de leĭ pentru a obţine extensiunea. Tot în sprijinirea aceşteĭ acuzărĭ d. procuror citeşte vr'o 15 telegrame schimbate în aceeaşĭ zi între Brenning şi Georgi, în carĭ nu se vorbeşte de cît de baniĭ ceruţĭ de Ressu şi Robescu.

Aceste scrisorĭ şi telegrame ale luĭ Brenning, urmează D. procuror, trebuesc crezute ca o evanghelie....

(*D-niĭ Panu, Cornea, Disescu, Ressu etc. rîd*).

D. Prim-procuror le observă că n'ar trebui să rîză, căcĭ cestiunea e gravă şi maĭ bine să se gîndească cum să se disculpe.

D. Panu. — Nu vom fi poate la înălţimea D-voastră, dar ne vom disculpa.

D. prim-procuror. — De ce-mĭ replicaţĭ ast-fel, D-le Panu? Nicĭ odată nu m'am gîndit că voiŭ putea să ajung la înălţimea D-voastră.

D. procuror repetă din noŭ şi de astădată cu maĭ multă aprindere că dacă n'ar avea convingerea intimă că Ressu şi Robescu aŭ luat banĭ, ar avea curajul să ceară achitarea lor.

Purtarea luĭ Ressu

Cercetează apoĭ care a fost purtarea D-luĭ Ressu încă de la începutul acestuĭ proces. Aminteşte cum în chiar ziua cînd s'a deschis instrucţia a *şters-o peste hotar* de şi ştia că e vorbă şi despre dînsul, iar de acolo de unde se afla a trimis o demisie plină de invective la adresa judecătorilor. Ca probă decizivă a relaţiilor luĭ Ressu cu Brenning relevează călătoria lor împreună la Viena unde aveaŭ să se întîlnească cu Georgi. De şi Ressu tăgădueşte că a călătorit cu Brenning, martorul Sachs însă spune că i-a văzut în tren chiar cînd jucaŭ cărţĭ— anume *şaizecĭ şi şase.*

Trecînd la Robescu, D. prim-procuror îĭ aduce aceeaşĭ acuzare pe temeiul actelor ce citeşte din dosar şi spune că pînă acolo a împins protecţia sa în ce priveşte persoana luĭ Brenning, în cît l'a şi recomandat ministruluĭ nostru de externe pentru a-l acredita în calitate de viceconsul al Spanieĭ. Ministerul însă l'a refuzat.

D. Prim procoror declară că e obosit şi are nevoie d'a se repausa puţin.

Se suspendă şedinţa.

Redeschiderea şedinţeĭ

La redeschidere, d. prim procuror continuă. In 1893 Georgi care dedese 60000 leĭ odată şi 50000 altădată luĭ Brenning şi Şapira, s'a gîndit să facă o operaţiune financiară prin care să acopere aceste marĭ cheltuelĭ; de aceea şi-a amintit de o asemenea operaţie făcută cu izbîndă, în Portugalia. Şi pentru această afacere, reiese din scrisorĭ, Brenning şi Georgi se adresează tot luĭ Robescu-Ressu şi anume î-a însărcinat să le obţină reducerĭ de taxe vamale.

— Am făcut această digresiune, continuă d. Lilovicĭ, ca să învederez că Brening şi Georgi se adresau inculpaţilor pentru toate afacerile lor.

In chestia tramvaiuluĭ există o telegramă către Brenning, în care Georgi îĭ spune că ar voi să plătească luĭ *mètre* şi *hectar* o sumă oare-care pentru a-ĭ obţine concesiunea. Brenning răspunde prin altă telegramă în care zice că afacerea ar fi fost perdută dacă prieteniĭ săĭ nu îar fi dat un sprijin puternic.

Acest fapt, precum şi împrejurarea că primăria a primit sistemul cu acumulatorĭ, dovedesc că inculpaţiĭ sînt prieteniĭ despre care vorbeşte Brenning.

Faptul apoĭ că Ressu a refuzat în primul moment de a semna contractul cu Brenning probează că fostul primar cerea să fie plătit pentru aceasta şi fiind-că orĭ unde intervine *metre* trebue căutat şi *hectar,* este fără îndoială că şi Ressu şi Robescu aŭ luat parale de la Brenning.

In afacerea decoraţieĭ există o scrisoare a luĭ Georgi în care se zice că a dat 6000 leĭ luĭ Robescu pentru a abţine decoraţiunĭ pentru el şi Somzay. Georgi printr'o altă scrisoare cere titlurile luĭ *metre* şi *hectar* fiind-că pe lîngă plata dată a obţinut şi el de la Paris decoraţiĭ pentru dînşiĭ. Fiind decĭ dovedit că Brenning şi Şapira aŭ corupt pe funcţionarĭ, iar Robescu s'a lăsat să fie corupt, aceştĭ domnĭ sînt pasibilĭ de pedeapsa prevăzută de art. 146 din codul penal, iar Ressu ca mituit e pasibil de art. 144 din codul penal.

Sfîrşind, d. prim-procuror face apel la bunele sentimente ale tribunaluluĭ.

Apărarea

Apărătorul luĭ Şapira D Disescu.—In procesul acesta senzaţional este înglobat şi clientul meŭ şi eŭ care doresc ca toţĭ inculpaţiĭ din procesul acesta să-şĭ dovedească neninovăţia, nu pot rămîne nepăsător la nedreptele acuzaţiunĭ ce se aduc luĭ Şapira.

Şapira, zice D. Disescu, are două terenurĭ de apărare, unul al săŭ propiŭ: neculpabilitatea; cel-l'alt este că delictul ce i se impută nu întruneşte elementele prevăzute de lege.

Cum se prezintă Şapira?

Afacerea Georgi tărăgănea. Georgi se adresează ministruluĭ Franţeĭ. Acesta scrie ministruluĭ nostru de interne şi ministrul aduce chestia la cunoştinţa primaruluĭ de atuncĭ. In timpul acesta Reisler, un samsar, se prezintă la Coutouly şi-ĭ cere o scrisoare de introducere către Martin ca să-ĭ spue el modul cum poate reuşi să înlăture dificultăţile pe carĭ le întîmpină afacerea Georgi. Reisler ia 12 miĭ leĭ de la Martin pentru consultaţia asta, dar nu e dat în judecată; în urmă se prezintă la Martin Şapira şi-ĭ cere să fie admis ca părtaş la o societate pe care Georgi voia s'o înfiinţeze în Galaţĭ. Afară de aceasta pentru serviciĭ ce ar face aceşteĭ societăţĭ, cere şi o anume plată.

Unde e vina luĭ Şapira? se întreabă D. Disescu. Nu e nicĭ una. Redacţiunea chiar a contractuluĭ dintre Georgi şi Şapira dovedeşte că convenţiunea dintre dînşiĭ a fost serioasă. După ce s'a promulgat legea pentru concesiunea luĭ Georgi, primarul Galaţuluĭ somează pe Georgi să semneze contractul şi numaĭ după această operaţiune începe să se execute convenţiunea dintre Şapira si Georgi.

Cine vă spune D-voastră, întreabă iarăşĭ D. Disescu, că această convenţiune nu e serioasă?

Afirmarea luĭ Martin? Dar asta nu e suficient.

Reziliarea în urmă a contractuluĭ? Aceasta era o clauză de care pentru raţiunĭ de interese s'aŭ folosit contractanţiĭ cînd interesele lor aŭ cerut-o.

In drept vă întreb cu ce dovediţĭ că fapta luĭ Şapira întruneşte elementele delictuluĭ prevăzut de articolul 146 codul penal?

Cu nimic, afirmă D. Disescu.

Pe cînd partea civilă, maĭ spune D-sa, direct interesată, cere luĭ Şapira numaĭ despăgubirĭ civile, D. prim-procuror găseşte că trebue pedepsit şi penaliceşte.

Dar înşelăciune, zice d. Disescu, n'a comis Şapira; manopere frauduloase n'a întrebuinţat; corupţiune de funcţionarĭ în accepţiunea adevărată a legeĭ n'a săvârşit, pentru că el se prezinta ca intermediar între Georgi conrupătorul şi funcţionarul corupt — dacă a fost vre unul. Pe Georgi nu l'a dat nimenĭ în judecată ca să vie să ne lumineze asupra raporturilor dintre el şi Şapira. Vorbele luĭ Georgi din scrisorile de carĭ se serveşte d. procuror — cum că Şapira trebue să intervie pe lîngă persoane influente, sînt vage. D. procuror e dator să desemneze anume persoana coruptă, dacă vrea să dovedească că Şapira e vinovat. Dar d. procuror nu citează pe nimenĭ, ci face prezumţiunĭ. Graba cu care acuzaţia a luat drept bune fantasmagoriile luĭ Georgi, spune d. Disescu, este o mare greşală, iar faptul că Şapira a fost depus, iar persoanele la carĭ se referă Georgi n'aŭ fost citate, este o greşală şi maĭ mare.

In rezumat — continuă d. Disescu, probele aduse în contra clientuluĭ meŭ se spulberă foarte uşor. De aceea conchid: faptul imputat luĭ Şapira nu întruneşte elementele delictuluĭ prevăzut de art. 146 din cod. p. de şi nu găsesc moral amestecul luĭ în acest proces sensaţional.

Pentru aceste motive, d. Disescu crede că tribunalul nu poate pedepsi pe Şapira.

După terminarea discursuluĭ D-luĭ Disescu care a fost ascultat cu religiositate, şedinţa se ridică la 7 ore.

Se anunţă continuarea şedinţeĭ mîine la orele unu p. m.

Bn.

CRONICA JUDICIARA

Caiĭ Soacreĭ

Toată pasĕrea pe limba eĭ piere şi tot pungaşul e dat de gît de soacra luĭ. Faptul de-a nu'şĭ fi menagiat soacra, îl face pe Borhot să sufere o lună de zile de puşcărie, după ce a suferit două de prevenţie.

Borhot într'una din nopţile vereĭ trecute este găsit de isprăvniceiĭ moşieĭ Şindrilita cu doui caĭ. Vitele acestea eraŭ de furat şi Borhot—ce-a dres ce-a făcut, în unire cu un alt hoţ de caĭ Urloiŭ, a plătit gloaba şi a plecat pe ici încolo.

Păgubaşul cailor, un oare-care Ghianţa din comuna Creaţa Leşile, căutîndu-şĭ caiiĭ a aflat de la Şindrilita că Borhot a fost văzut cu nişte caiĭ, tocmaĭ în noaptea furtuluĭ—şi care caĭ aveaŭ tocmaĭ însemnările vitelor celuĭ hoţit.

Caiiĭ s'aŭ găsit în altă comună de pripas iar Borhot strîns cu uşa ca să explice cu ce anume caĭ era în noaptea cînd a fost prins pe cîmp la Şindrilita, a pretins că aceştia eraŭ caiiĭ soacreĭ-sale! Cînd aceasta a fost întrebată, a răspuns că ginere-săŭ nu i-a luat caiiĭ în noaptea cu pricina şi că în tot cazul caiiĭ săĭ aŭ altă culoare decît aceea cu care a fost văzut Borhot!

Eĭ, ce te facĭ cînd te afundă tocmaĭ mamasoacra? La tribunal, Borhot a încasat treĭ lunĭ de puşcărie pe urma soacreĭ sale. Maĭ fericit la curte, el scapă cu o lună de puşcărie şi se pare foarte mulţumit că s'a ales numaĭ cu atîta.

Ceea-ce dovedeşte că de eştĭ hoţ de caĭ, caută şi te poartă bine cu soacră-ta.

Chiţibuş.

INFORMATIUNI

Ştirea dată de noĭ în privinţa apropiateĭ chemărĭ a D-luĭ general Skeletti în capul ministeruluĭ de războiŭ este confirmată şi de alte ziare, precum şi de cercurile în măsură de a fi bine informate.

D. general Skeletti va lua în posesiune portofoliul ministeruluĭ de războiŭ în ziua de 1 Octombre.

Aflăm că d. I. E. Muntenescu, inventatorul cloştei artificială „Romînia", va înfiinţa în curînd o şcoală de avicultură raţionată, naturală şi artificială, apicultură şi sericicultură în comuna Tunari (Ilfov), înzestrînd-o cu toate cele necesare acestor culturĭ. Cursurile vor fi gratuite timp de doĭ anĭ.

Prinţul Boris al Bulgarieĭ

Corespondentul nostru din Sofia ne telegrafiază, că prin cercurile bine informate se afirmă cu siguranţă, că prinţul Boris al Bulgarieĭ va fi botezat în religia ortodoxă în ziua de 14 Octombre.

In acest chip se va împlini una din condiţiile de căpetenie pentru împăcarea Rusieĭ cu Bulgaria.

Congresul liberalilor

Marele congres al partiduluĭ liberal, convocat pe zilele de 23, 24 şi 25 Septembre, s'a amînat pe 1, 2 şi 3 Octombre.

Cauza amînăriĭ este pe de oparte absenţa D-luĭ Eugen Stătescu, care nu se va putea întoarce pînă Sîmbătă seara, parte situaţia nelămurită încă a guvernuluĭ.

D. Al. Lahovari a plecat aseară la Tîrgu-Jiŭ pentru a prezida solemnitatea inauguráriĭ şoseleĭ naţionale T.-Jiŭ-frontieră.

Negustoriĭ de vinurĭ veniţĭ din străinătate aŭ hotărît să nu maĭ cumpere cantităţĭ aşa de marĭ de vinurĭ în ţară, ci să cumpere strugurĭ, pe carĭ apoĭ să-ĭ transporte în Bucovina şi acolo să-ĭ prefacă în vin.

Cauza e că taxele vamale în Austria sînt mult maĭ reduse pentru strugurĭ de cît pentru vinurĭ.

Expulzările

Pe baza jurnaluluĭ Nr. 17 încheiat de consiliul de miniştri în ziua de 31 August, aŭ fost expulzaţĭ următoriĭ agitatorĭ bulgarĭ: Tudor Iosif, Nove Ivanoff, Lazăr Iordan din Galaţĭ şi Lazăr Peşicu din Giurgiu.

FOIŢA ZIARULUI «ADEVERUL»

58

BĂUTOAREA DE SINGE

PARTEA a II-a

JANE LA ROUSSE

II

Constatărĭ legale

«De cînd s'a aflat despre întîmplarea asta, n'a venit nimenĭ să întrebe, să se informeze, despre stăpînul d-tale?

— Ba da.

— Cine?

— Aŭ venit două persoane.

— Le cunoştĭ?

— Nu le-am maĭ văzut nicĭ-o-dată.

— Şi ce voiaŭ?

— M'aŭ întrebat despre stăpînul meŭ; unul zicea că e de ăĭa de la gazetă, *raportor* parcă zicea...

— Da, da, zise comisarul zîmbind; şi *reporterul* ăsta a plecat?

— Da, Domnule.

— Dar cel-l-alt?

— E tot aci... I-am spus că aşteptăm pe d. comisar, şi mi-a răspuns că poate vă va putea fi de vr'un folos.

— Unde e?

— In salonul cel mic de jos.

— Zi-ĭ să vină aci.

Peste cîte-va momente un noŭ personaj era introdus.

Un om neînsemnător de altfel, de 50 de anĭ cel mult, talia mijlocie, aerul unuĭ negustor bun şi cinstit.

Salută pe comisar care-ĭ aruncă o privire vie şi repede.

— Aĭ dorit să aştepţĭ sosirea mea? întrebă magistratul.

—Da, domnule, răspunse negustorul.

— Cum te chiamă?

— Dulac, comisionar pentru Rusia, strada Enghien.

— Aĭ ceva informaţiĭ să ne daĭ asupra evenimentelor ce ne preocupă?

— Am văzut erĭ în două rîndurĭ pe d. Baudry, şi poate e interesant pentru justiţie...

La ce oră l-aĭ văzut întîiaşĭ dată.

—Erau 12 şi 40 m. îmĭ aduc aminte cu precizie ceasul, deoarece, pe cînd stam de vorbă, d. Baudry se uită la ceasornic şi mă părăsi deodată ducîndu-se la Bursă, unde voia să dea nişte ordine culisieruluĭ seŭ.

— Şi pe urmă cînd l'aĭ maĭ văzut?

— La 5 ore.

— De unde venia?

—Cred că pînă în momentul acela nu se ocupase decît de încasarea chiriilor;— are maĭ multe case în Paris şi se duce întot-d'auna în persoană ca să...

— Asta o ştim.

— De altfel e un fapt care ar dovedi la nevoie ceea ce spun: îmĭ datora o sumă destul de mare; dimineaţa n'avea la dînsul decît cîteva sute de francĭ iar la 5 ceasurĭ îmĭ numără vr'o zece miĭ.

— Va să zică l-aĭ văzut la 5 ceasurĭ; dar din momentul acela maĭ ştiĭ ce-a făcut?

— D. Baudry era un om foarte metodic; trebuie să fi făcut şi erĭ ceea ce făcea în toate zilele.

— Ce?

— Intot-dauna se ducea la cafeneaua *Mazarin*; de acolo la restaurantul Béjot unde prînzea; pela 10 ceasurĭ se întorcea acasă, afară numaĭ dacă nu i se oferea vr'un bilet la *Variétés* orĭ la *Palais-Royal.*

— Atîta e tot ce ştiĭ?

— Tot.

— Poţĭ să te retragĭ. Dacă justiţia va avea nevoie de d-ta, te rog să bine-voieştĭ a sta la dispoziţia eĭ.

Negustorul se depărtă după aceste cuvinte, şi îndată ce dispăru, bătrînul ovreiŭ se apropiă de comisar.

Acesta ridică capul cu vioiciune.

— Eĭ bine, domnule Bridard, îĭ zise, aĭ auzit?

— Da, d-le comisar.

— Ce zicĭ la toate astea?

— Ca în tot-d'a-una la început, lucrul e cam încurcat, dar mi se pare că se va putea limpezi.

— Aşa cred şi eŭ.

— E evident că e o crimă.

— Negreşit.

— Salomon Baudry nu era omul care să se sinucidă.

— Nicĭ de cum.

— Şi reconstruind chipul cum şi-a petrecut ziua de ierĭ, poate am ajunge...

— Asta nu maĭ e treaba noastră.

— E a mea.

— Şi o să te puĭ pe căutat?

— Imediat. Insă, dacă-mĭ daĭ voie, te voiŭ ruga să bine-voieştĭ a-mĭ comunica pentru un moment raportul doctoruluĭ.

— Ce vreĭ să ştiĭ?

— A specificat doctorul Delvaux felul otrăviĭ de care a murit nenorocitul Baudry?

— Aşa mi să pare...

— Asta aş vrea să ştiŭ...

— Stăĭ să vedem... A, uite, aci spune: otrava...

— Era?

— *Curare.*

Bridard îşĭ muşcă buzele şi mulţămi cu un gest.

— Afacerea e gravă, zise apoĭ pregătindu-se să plece... Nu trebuie să pierd nicĭ un moment d-le comisar, respectele mele.

— D-le Bridard, sluga d-tale.

Şi Bridard plecă.

In stradă, abia putu străbate printre grupurile carĭ din moment în moment deveniaŭ maĭ strînse şi maĭ animate.

Se discuta cu foc; nimic nu maĭ putea opri comentariile, şi evenimentul luase proporţiĭ cu totul neaşteptate.

Şi nu eraŭ de cît zece ceasurĭ de dimineaţă!

Sosirea luĭ Bridard, deghizat în ovreiŭ bătrîn, provocă o reînoire a curiozităţiĭ.

Uniĭ din asistenţĭ îl văzuseră intrînd în casă după comisarul de poliţie. Omul acesta văzuse cadavrul, asistase la vr'un interogator... Trebue să fi aflat ceva...

Il împresurară cu toţiĭ, şi începură să-l întrebe din toate părţile...

Era să-l înăbuşe.

— Nu ştiŭ nimic!... strigă sbătîndu-se; lăsaţi-mă în pace, că mă turtiţĭ...

Abia putu să scape.

Dar în momentul în care, cu mare greutate, isbutise să iasă în partea liberă a strădeĭ, se opri şi tresări.

Auzise îndărătul luĭ cîte-va cuvinte rostite încet:

—Diseară, la zece, în strada Compans!... zisese o voce pe care crezu c'o recunoaşte.

Se întoarse şi zări pe Filip cu fiul mameĭ Doxia...

III

Strada Anjou No. 3

Iĭ era destul atît.

Se grăbi să-şĭ urmeze drumul.

Cuvintele pe carĭ le auzise n'aveaŭ poate o însemnare prea importantă... Dar prezenţa luĭ Filip şi a luĭ Polyte prin prejurul caseĭ luĭ Salomon Baudry trebuia să aibă vr'un interes, şi pe drum Bridard se gîndi.

In crima ce se comisese prima luĭ mişcare a fost să vază mîna Aliceĭ; şi, deşi asupra cauzelor crimeĭ acesteia nu putea să aibă încă nicĭ un indiciŭ, totuşĭ nu se îndoia că vinovata era fiica luĭ Balcam.

Trebuia să recunoască însă că lucrul se săvîrşise cu mare dibăcie, căcĭ Alice nu maĭ era la Paris de aproape două lunĭ şi toate cercetările pentru a-ĭ da de urmă rămăseseră fără rezultat.

Nimenĭ n'o maĭ văzuse... nicĭ la plimbare... nicĭ la teatru... nicăirĭ...

Casa din strada Anjou era ca şi învăluită în tăcere şi singurătate.

Acesta nu era, probabil, de cît un mijloc d'a-şĭ creia un *alibi* şi Bridard nu se îndoia că trebuise să se întoarcă la Paris de două zile şi că imediat provocase vizita luĭ Salomon Baudry.

Cît pentru motivele carĭ o îndemnaseră să se scape de fostul negustor de haine, ele se puteaŭ usor presupune.

Bridard bănuise tot-d'auna că şi Baudry trebuise să fie amestecat în afacerea otrăviriĭ conteluĭ de Blanca, cel puţin că ştia cine era vinovatul.

(Va urma).

BURSA DE BUCURESCI

Cursul de la 20 Septembre (2 Octombre 1895

5% Renta r. p.	103 1/2	Acţ. B. Agricole	220
5% Renta am.	100 7/8	Dacia-Romînia	411
5% ... (92—93)	100	Naţionala	421
5% „ am.	97	Patria	100
6% Oblig. rur.	103	Construcţii	176
Pensiuni	285	*SCHIMB*	
5% Obl. c. Buc.	97 3/4	Londra	25.23 1/4.21 1/4
5% „ (1890).	98 1/4	Paris	99 80.70
5% Fonc. rur.	93 3/4	Viena	209 3/8 4 5/8
5% „ urb.	102	Berlin	123 50.45
5% „ „	80 1/2	Belgia	99.10
5% „ „ Iaşi	81 5/8	Scont B. a.	8
6% Obl. bazalt	—	Avans. „ v.	6
Banca Naţ.	1573	„ C. dep,	6 1/2

D. Virgil Poenaru, scăpat ca prin urechile aculuĭ de a figura ca acuzat în procesul din Galaţĭ. graţie numaĭ împrejurăriĭ că e junimist, se află în Capitală, făcînd pe grozavul la Capşa.

Consiliul de miniştri de erĭ

Erĭ după amiazĭ la orele 3 s'a întrunit consiliul de miniştri penrru a lua o deciziune în privinţa dizolvăriĭ Corpurilor Legiuitoare.

Toate cercurile politice aşteptaŭ cu nerăbdare rezultatul acestuĭ consiliŭ, deoarece se vorbea cu siguranţă că se vor vida neînţelegerile dintre junimiştĭ şi conservatorĭ şi se credea că ele vor izbucni pe faţă.

*
* *

Consiliul a durat pînă la orele 5. Amănuntele dezbaterilor urmate n'aŭ transpirat încă prin public, dar se presupune că autagonizmul dintre junimiştĭ şi conservatorĭ s'a accentuat prea mult.

Această supoziţie e bazată pe faptul că consiliul n'a ajuns la absolut nicĭ o înţelegere în privinţa dizolvăriĭ şi nicĭ măcar în privinţu viitoruluĭ consiliu de miniştri care urmează să fie prezidat de rege.

Situaţia politică devine decĭ din ce în ce maĭ gravă.

La bursa de cereale din Budapesta s'aŭ vîndut Sîmbătă opt miĭ quintale de griŭ romînesc cu 5 florinĭ 90 creiţarĭ quintalul.

Grînele romîne sînt din ce în ce maĭ mult căutate la bursa din Budapesta de către morariĭ ungurĭ, aşa că e probabil ca pretul lor să se urce.

Pentru directorul general al Poştelor

De nenumărate orĭ am primit reclamaţiĭ din partea maĭ multor abonaţĭ, că nu primesc „Adevĕrul ilustrat".

Bănuiala noastră fiind că foile ilustrate se sustrag, saŭ de la oficiul poştal central, saŭ de la oficiile din provincie, am reclamat în maĭ multe rîndurĭ oficiuluĭ central, dar constatăm că pînă azĭ nu s'a pus capăt acestuĭ obiceiŭ.

Semnalăm pentru azĭ lipsa No. ilustrat al abonatuluĭ **Iosef Mollnar** din **Tulcea** şi al D-neĭ **Eufrosina Popescu str. Isvor 65. Loco.**

„Adevĕrul ilustrat" de Duminica viitoare va da portretul simpaticuluĭ scriitor Traian Demetrescu.

Avîntul luat de acest număr ilustrat ne impune obligaţia de a satisface din ce în ce maĭ mult justele pretenţiunĭ ale cititorilor.

Cu începere dar de Duminica viitoare introducem o rubrică specială pentru jocurĭ de recreaţie.

Jocul de şah fiind una dintre cele maĭ frumoase distracţiĭ, am crezut de cuviinţă a ţine seamă de dînsul ca şi de cele-l'alte jocurĭ de spirit. Judecînd după atenţiv ce se dă jocurilor în revistele şi ziarele ilustrate din străinătate, credem că inovaţiunea ce aducem **Adevĕrulul ilustrat,** *cu introducerea acestor jocurĭ, va satisface pe ceĭ carĭ ne-aŭ cerut această rubrică şi va mulţumi pe toţĭ cititoriĭ în genere.*

Jocul de şah maĭ ales va fi încredinţat în ce priveşte redactarea, unuia dintre ceĭ maĭ însemnaţĭ cunoscătorĭ aĭ teorieĭ şi practiceĭ acestuĭ joc.

Decĭ în numărul ilustrat de Duminica viitoare vom da amatorilor spre rezolvare două probleme: **un artimogrif** *şi o* **chestiune de şah.** *Soluţiunile se adresează administraţieĭ* Adevĕruluĭ ilustrat *şi autoriĭ acelor soluţiĭ iaŭ parte la tragerea la sorţĭ a unuĭ premiŭ care de obiceiŭ va fi o carte utilă şi interesantă.*

Licitaţiunĭ

In ziua de 1 Noembre s n. 1895, orele 3 p. m. se va ţine licitaţie la direcţiunea căilor ferate romîne, pentru darea în întreprindere a încărcăreĭ şi descărcăreĭ combustibiluluĭ în depositul de maşine din Bucuresci. Cantitatea anuală este aproximativ de 30,000 de tone cărbunĭ şi 20,000 m. c. lemne pentru foc.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

Bucureştĭ, 19 Septembrie 1895, 12 ore ziua

Inălţimea barometrică la . . . . 0° 761.5
Temperatura aeruluĭ C° . . . . 23°.4
Vîntul slab de la NE.
Starea ceruluĭ calm.
Temperatura maximă de erĭ 26°
„ minimă de astăzĭ „ 8°
Temperatura la noĭ a variat între +28° şi +2°

Timpul foarte frumos se menţine. La Giurgiu, T.-Măgurele şi Brăila vînt tăricel, în restul ţăreĭ timpul liniştit. Barometrul foarte ridicat se coboară încet. Temperatura a maĭ crescut puţin în Moldova.

Turburările din Constantinopol

Manifestaţie armenească. — Vărsare de sînge.

LONDRA, 18 Septembre.— Agenţia Reuter *află din Constantinopol că nişte armenĭ aŭ făcut azĭ o manifestaţie la Stambul. Poliţia a împrăştiat pe manifestanţĭ, dintre carĭ uniĭ aŭ fost omorîţĭ, alţiĭ aŭ fost răniţĭ. S'aŭ făcut arestărĭ; ordinea a fost restabilită.*

CONSTANTINOPOL, 19 Septembre. — Turburările de erĭ provin din faptul că comitetul armean a voit să prepare, cu ocazia serbăriĭ morţilor, o manifestaţie de protestare în contra relelor tratamente pe carĭ le suferă armeniĭ, în contra arestărilor ce se urmăresc de la afacerea din Sassonn, şi cerînd regularea chestiuneĭ reformelor.

Poliţia a împedicat manifestaţia; de aci a urmat o luptă serioasă; un căpitan de jandarmĭ a fost omorît; s'aŭ făcut numeroase arestărĭ; armeniĭ arestaţĭ aŭ fost maltrataţĭ de musulmanĭ; maĭ mulţĭ aŭ fost omorîţĭ. Se asigură că sînt 5 morţĭ.

Musulmaniĭ acestuĭ cartier, excitaţĭ de preoţiĭ lor, sînt foarte agitaţĭ.

S'aŭ făcut sute de arestărĭ de armenĭ

EDIŢIA III

ULTIME INFORMATIUNI

Afacerea din Galaţĭ

(De la Coresp. nostru special prin fir telegrafic)

Galaţĭ 20 Sept. ora 9 dim.

Aseară după ce d. Disescu 'şĭ sfîrşi pledoaria-ĭ mişcătoare în apărarea clientuluĭ seu Şapira, acesta plîngînd îmbrăţişă pe avocatul seu sărutîndu-l.

D. Disescu a plecat chiar aseară la Bucureştĭ. Astăzĭ este rîndul d-luĭ P. Grădişteanu care va vorbi pentru clientul seu Brenning.

Desbaterile apărăriĭ promit a fi foarte interesante. Se vor discuta chestiunĭ de drept de ordine superioară ca de pildă dacă pe baza uneĭ telegrame al căreĭ coprins a fost violat, urmărirea începută poate fi valabilă?

D-niĭ Panu şi Cornea vor să dovedească că toate actele judecătoreştĭ, toată urmărirea, toată instrucţia făcută pe baza telegrameĭ luĭ Somzay către Brenning, telegramă ce a fost confiscată de autorităţile judiciare romîneştĭ — confiscare oprită de legile noastre—trebue declarată ca nulă.

Nu se crede că procesul se va putea sfîrşi înainte de Joĭ.

Bn.

La inaugurarea şoseleĭ naţionale T.-Jiŭ-frontieră aŭ maĭ plecat D-niĭ miniştri P. P. Carp şi C. Olănescu.

In urma demisiuneĭ a cincĭ consilierĭ din consiliul comunal din Iaşĭ, nouile alegerĭ parţiale pentru locurile vacante s'aŭ fixat pe ziua de 8 Octombre.

O succesiune senzaţională

Decedatul profesor C. Răceanu, care a fost înmormîntat erĭ, a lăsat o avere de vre-o două milioane de leĭ, care va fi moştenită de patru băeţĭ aĭ săĭ şi de o fiică a sa, călugăriţă.

Această succesiune însă va da loc unuĭ proces senzaţional, în cursul căruia se vor desvălui o serie de escrocheriĭ îndrăzneţe ale unor cămătarĭ vestiţĭ din Capitală şi din Ploeştĭ.

Maĭ nainte ca copiiĭ să fie avizaţĭ despre moartea părinteluĭ lor, cămătariĭ aŭ pus deja sechestru pentru vre-un milion de leĭ pe această succesiune. Acest sechestru însă este bazat parte pe poliţe false, parte pe poliţe date numaĭ pentru a fi negociate, dar pentru carĭ nu s'a încasat nicĭ un ban de către acceptant, unul din fiiĭ decedatuluĭ.

Promitem cititorilor noştri a da amănunte interesante şi senzaţionale asupra acesteĭ succesiunĭ, amănunte carĭ vor pune în evidenţă escrocheriile unor cămătarĭ mizerabilĭ.

După o ştire oficială din Sofia, în locul d-luĭ Dimitrie Stanciof, actual reprezintant al Bulgarieĭ în Bucureştĭ şi care va trece în aceiaşĭ calitate la Viena, va veni aci d. Dimitrie Mincevicĭ, actualmente ministru de justiţie al Bulgarieĭ.

Antagonismul dintre junimiştĭ şi conservatorĭ

Situaţiunea. — Consiliul de miniştri de Marţĭ.—Pretenţiunile junimiştilor.— Teama conservatorilor.— Concluzia.

Situaţiunea

De mult timp n'a fost atît de încurcată situaţia politică ca azĭ, cînd nu ştie nimenĭ, nicĭ chiar aceia carĭ fac politica cea mare, ce va aduce ziua de mîine.

Nu atît cestiunea disolvăriĭ Corpurilor Legiuitoare, cît maĭ ales antagonizmul dintre conservatorĭ şi junimiştĭ produce încurcăturĭ din ce în ce maĭ marĭ în situaţia politică generală. Şi acest antagonism, care a izbucnit deja pe faţă, împedică deocamdată chiar şi disolvarea Corpurilor Legiuitoare, de oarece însuşĭ regele a declarat, că va acorda disolvarea, cu condiţia, însă, ca să se stabilească o deplină armonie între junimiştĭ şi conservatorĭ.

Consiliul de miniştri de Marţĭ

Ierĭ urmaŭ să se videze neînţelegerile dintre junimiştĭ şi conservatorĭ.

Junimiştiĭ, în special D. Carp, vroind să exploateze situaţia, a cerut d-luĭ L. Catargiu ca, înainte să se hotărască disolvarea, să-ĭ dea o promisiune formală că:

a) va numi 15 prefecţĭ junimiştĭ;

b) în 15 judeţe candidaţiĭ guuernamentalĭ să fie junimiştĭ.

Asupra acesteĭ propunerĭ, la care aŭ fost pregătiţĭ miniştri, s'a încins o discuţie violentă, în cursul căreia s'a imputat junimiştilor procesul din Galaţĭ, recensămîntul impositelor fonciare, rea credinţă etc.

Uniĭ din miniştri trebuind să plece cu acceleratul de aseară la înaugurarea şoseleĭ naţionale din T.-Jiu, consiliul s'a spart fără ca miniştriĭ să cază de acord nicĭ măcar asupra cestiuneĭ disolvăriĭ Corpurilor Legiuitoare.

Teama conservatorilor

Dorinţa intimă a mareĭ majorităţĭ a conservatorilor, în special a D-lor G. Gr. Cantacuzino, general Manu, N. Filipescu, etc. ar fi ca tovărăşia cu junimiştiĭ să se rupă. Aceasta ar vrea şi D. L. Catargiu, care în urma deselor conferinţe pe care le-a avut cu sus numiţiĭ, s'a lăsat a fi convins că nu maĭ merge cu junimiştiĭ şi rupînd cu eĭ ar putea lesne împăca pe toţĭ disidenţiĭ şi maĭ ales pe D. Gr. Păucescu.

Dar ce zice regele?

Iată ceea ce nu ştiŭ conservatoriĭ. Şi de teama acestuĭ necunoscut eĭ nu îndrăznesc să rupă cu junimiştiĭ, dar nu-ĭ lasă ambiţia şi mîndria nicĭ să se învoiască cu pretenţiunile acestora.

Teama conservatorilor e, ca rupînd cu junimiştiĭ, regele să nu recurgă la singurul mijloc constituţional de a forma un cabinet de tranziţie care să prezideze alegerile. Aceasta ar fi o nenorocire, o lovitură de graţie pentru conservatorĭ.

Concluzie

Balamucul este decĭ complect. Cine va ceda, nu se ştie, căcĭ ambele tabere sînt bine înarmate.

Termenul pentru fixarea noilor alegerĭ adică pentru cererea decretuluĭ de dizolvare a Corpurilor leginitoare fiind foarte scurt, situaţiunea va trebui să se limpezească în cel mult zece zile.

Intoarcerea de la Kiel

Corespondentul nostru din Galaţĭ ne comunică următoarele amănunte despre primirea vaselor *Elisaveta* şi *Mircea* la reîntoarcerea lor în acel port:

Lunĭ aveaŭ să sosiască în port încrucişătorul *Elisaveta* şi bricul *Mircea* carĭ se întorceaŭ de la revista de la Kiel după ce luaseră parte la serbările inaugurăreĭ Poduluĭ peste Dunăre şi la cele din Constanţa.

La 2 ore după amiazĭ generalul Murgescu însoţit de maĭ mulţĭ invitaţĭ ofiţerĭ şi civilĭ s'aŭ îmbarcat pe patru şalupe ale flotileĭ noastre şi precedaţĭ de două torpiloare aŭ pornit în întîmpinarea celor două vase.

Pe la patru ore şi jumătate ambele bastimente precedate de o canonieră îşĭ făcură falnic intrarea în port. Incrucişătorul *Elisaveta* ajuns în faţa dokurilor a salutat oraşul cu 21 descărcăturĭ de tun, pe cînd echipagiul, în ordine de bătae, striga *ura*, în repeţite rîndurĭ.

La orele 5 *Elisaveta* şi bricul *Mircea*, aruncă ancorele în faţa Burseĭ. Imediat generalul Murgescu se urcă pe bordul încrucişătoruluĭ *Elisaveta* şi inspectă vasul; pe urmă trecu pentru acelaş sfîrşit pe bordul briculuĭ *Mircea*.

Apoĭ cînd generalul Murgescu a părăsit bordul celuĭ din urmă bastiment s'aŭ tras 11 loviturĭ de tun—cuvenitele onorurĭ.

După aceea comandanţiĭ ambelor noastre bastimente aŭ schimbat vizite cu comandantul staţionaruluĭ rus din port.

Tot timpul cît aŭ durat vizitele, cele patru şalupe împresuraŭ vasele ce se întorceaŭ de la inaugurarea canaluluĭ Kiel, în sunetele orchestreĭ regimentuluĭ 11.

Lume multă asista la această primire demnă şi măreaţă cum poate nu s'a maĭ dat alta.

Afacerea din Galaţĭ

(De la trimisul nostru special)

— prin fir telegrafic —

Galaţĭ, 20 Sept. ora 11.40.

Impresia generală este că Şapira va fi achitat. Or-care va fi rezultatul precesuluĭ în ce priveşte pe ceĭ l'alţĭ inculpaţĭ atît advocaţiĭ cît şi primul procuror sînt hotărîţĭ a face apel.

Ceea-ce va contribui de sigur mult la îndulcirea situaţiuneĭ inculpaţilor este şi efectul slab ce a produs rechizitoriul. Atît espunerea în sine a primuluĭ procuror cît şi maniera afectată cu care d. Lilovicĭ 'şĭ presenta opera sa aŭ provocat o serie de incidente ridicule şi a micşorat mult din impresia ce trebuia să producă asupra judecătorilor şi publiculuĭ.

*
* *

Aflu în ultimul moment că toate telegramele ziaristice înainte de a fi espediate la destinaţie, sînt comunicate parchetuluĭ.

Bn.

Comisia interimară din Brăila

Conservatoriĭ disidenţĭ din Brăila aŭ făcut pace cu guvernul, dar grupările locale tot nu s'aŭ înţeles între ele. De aceea, în vederea alegerilor comunale şi a numireĭ comisiuneĭ interimare, aŭ venit la D. Filipescu din partea conservatorilor disidenţĭ D-niĭ Christache Sulioti şi A. Cociaş iar din partea conservatorilor D-niĭ Ion. Suditu şi Ghiţă Demetrescu

Fie-care parte a prezentat cîte o listă de membri pentru comisia interimară şi adică: Lista D-luĭ Suditu cuprinde numele D-lor: Stefan Economu, preşedinte, C. Georgescu vice-preşedinte, membri D-niĭ: Tudorache Stoianovicĭ, Petru Dimovicĭ, G Zelescovicĭ, Ivanciu Sabovicĭ şi Ivanciu P. Stanciu.

Iar lista disidenţilor e ast-fel compusă: Preşedinte Christache Sulioti, vice-preşedinte Al. Mareş, membri Milea Iorgulescu, Mircea Bădulescu, Radu Albuleţ, A. V. Cociaş şi Gavrilă Marin.

Lista D-luĭ Suditu fiind compusă absolut numaĭ din bulgarĭ, are foarte puţine şanse de fi admisă.

Din Tulcea

Ni se scrie din Tulcea că prefectul Sturdza a prins ruşine. Lucrul este extraordinar, la un asemenea ipochimen, dar dreptatea şi imparţialitatea ne fac să constatăm acest fapt. De unde înainte întrevederile între prefect şi Celibidache, şeful spionilor ruseştĭ, se făceaŭ ziua înamiaza mare, acum ambiĭ conspiratorĭ nu se întîlnesc de cît noaptea şi prin ascuns.

Presa democratică şi campania eĭ contra infamiilor ruseştĭ şi prefectorale din Dobrogea şi-a făcut efectul.

*
* *

O altă ştire cu desăvîrşire îmbucurătoare e că Celibidache, îşĭ trimete bagagiile la Odesa. Ce să fie oare? Şeful spionilor ruseştĭ se vede că este silit, fiind dat pe faţă, să ne scutească de prezenţa dezgustătoruluĭ săŭ personagiŭ în Dobrogea.

Noĭ nu-ĭ putem ura luĭ Celibidache de cît călătorie bună!

Lucrările de la noul palat de justiţie înaintează cu multă activitate şi tribunalul de Notariat a început chiar să se mute azĭ.

D. Marghiloman a fost erĭ la tribunal şi împreună cu D. Stefănescu, prezidentul secţieĭ de notariat s'aŭ dus la noul palat, ca să viziteze localul destinat Notariatuluĭ. D-sa a constatat că noul local nu-ĭ suficient pentru colosala arhivă a Notariatuluĭ Capitaleĭ. Aşa fiind pînă la nouĭ dispoziţiunĭ s'a dispus că numaĭ arhiva nouă (pe ultimiĭ 30 de anĭ) să fie transportată la noul palat, rămînd ca arhiveĭ vechĭ să i-se găsească încăperĭ pentru a o plasa în mod convenabil şi sigur.

La toate tribunalele arhiva este împachetată, aşa ca să se poată începe mutarea la primul ordin.

Se vorbeşte chiar de a se suspenda şedinţele pentru o săptămînă, pînă cînd Curţile şi Tribunalele vor fi definitiv instalate.

Se maĭ vorbeşte că în noul local se va impune avocaţilor purtarea robeĭ.

Inimile caritabile sînt rugate cu insistenţă a se duce în strada Eroului No. 20. Acolo vor găsi un nenorocit văduv, înconjurat de patru copiĭ micĭ, şi în cea maĭ mare mizerie.

ULTIME TELEGRAME

LONDRA, 19 Septembre. — „*Times*" *află din Odessa că Rusia desfăşură o mare activitate în fortificarea posesiunilor sale din Orient şi în sporirea forţelor sale militare.*

Trupele districtuluĭ Vladivostock vor număra la primă-vara viitoare 90,000 de oamenĭ.

Se scrie din Constantinopol ziaruluĭ „Standard" că Rusia face preparative militare extraordinare la Batum spre a fi gata, la or-ce eventualitate, la o acţiune promptă în Asia.

BELGRAD, 19 Septembre. — Regele Alexandru a sosit.

HAVANA, 19 Septembre. — O luptă serioasă a fost între 700 de oamenĭ trupe spaniole şi 2000 de insurgenţĭ aĭ districtuluĭ S-tuluĭ Spirit. Insurgenţiĭ aŭ fugit lăsînd pe teren 40 de morţĭ şi numeroşĭ răniţĭ, dintre carĭ maĭ mulţĭ şefĭ. Spanioliĭ aŭ pierdut 14 oamenĭ.

Starea civilă

Declaraţiunĭ de căsătorie

D. George Filip Gheţu cu d-ra Theodora Hristu; D. Mendel Şaie, cu d-ra Bella Marcu; D. Wilhelm Gustav, cu d-ra Ana Antoniu Hanez; D. Altăr Hirş. cu d-ra Mali Samoil; D. Stefan N. Nagroschi, cu d-ra Ioana Anghel Constantin; D. Rubin Baltuch, cu d-ra Susi Israel Rosenthal; D. Mihalache Georgescu, cu d-ra Maria Ştefănescu.

CONST. MILLE, Proprietar.

Bucuresci. Tipografia Modernă Gr. Luis, Strada Academiei No. 24